

מ"ת 21015/08/18 - יחיא ביסאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 21015-08-18 ישראל נ' יחיא ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יחיא ביסאן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש.

עובדות כתב האישום בתמצית והרקע הדיוני בהליך המעצר פורטו בהחלטתי מיום 21.11.19 בבקשה קודמת לעיון חוזר שהגיש המבקש. לא אחזור אלה, ואפנה בעניין זה לאמור שם.

מעצר הבית בו היה נתון המבקש בוטל, על פי הסכמת הצדדים, ביום 27.6.19 בכפוף לערבות עצמית על סך של 100,000 ₪ והגדלת ערבות צד ג' של אשת המבקש לסך של 100,000 ₪. משמעות הדבר הוא כי המבקש נתון לפיקוח אחד המפקחים במשך כל שעות היממה. כמו כן הותר למבקש להגיע עד קו פתח תקווה ובלבד שלא יצור קשר או יתקרב למי מהמעורבים.

בהחלטתי מיום 21.11.19 דחיתי את בקשת המבקש לביטול מוחלט וכליל של תנאי הפיקוח משום מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט.

כעת, בבקשה הנוכחית, עותר המבקש לעיון חוזר בתנאי שחרורו ושינויים באופן שיבוטל הפיקוח האנושי בו הוא נתון עד קו העיר חדרה, יינתן נגדו צו הרחקה מהעיר תל אביב ויוותרו הערבויות. המבקש סבור כי משך הזמן בו הוא נתון בתנאים מגבילים מבלי שנרשמו לחובתו הפרתו, העדר עבר פלילי והצפי להתמשכות ההליכים בתיק העיקרי, מצדיקים כשלעצמם בעת הזו להקל עמו. עם זאת הוסיף וטען כי אשתו בהיריון וכי הוא אינו מקבל שכר וזקוק לפרנסה. על פי טענה זו, מתקיימות נסיבות המצדיקות לאפשר את יציאתו ללא פיקוח עד לשעה 14:00 על מנת שיוכל להיפגש עם מעסיקים פוטנציאליים ולאתר מקום עבודה.

עמוד 1

באת כוח המשיבה טענה כי לא בשלה העת להקלה בתנאי שחרורו של המבקש משום הצורך בהבטחת תכליות המעצר. עם זאת טענה כי לא תתנגד לבקשות ספציפיות של המבקש לצאת לראיונות עבודה ללא פיקוח אנושי עד קו חדרה ולפרק זמן סביר, אך לא בכל יום באופן קבוע.

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, אני סבור כי עילות המעצר מצדיקות עדיין את המגבלות המינימאליות המוטלות על המבקש, ואיני מוצא לשנות מהן, משום שיקולים של חלופי הזמן, העדר הפרות והעדר עבר פלילי.

מתוך חילופי הטיעון בין באי כוח הצדדים בדיון, נקל להבין כי עיקר המחלוקת הוא למעשה בעניין היקף פתיחת חלון לצורך חיפוש עבודה. באת כוח המשיבה הצהירה על הסכמה עקרונית של המשיבה לאפשר למבקש לצאת לצורך חיפוש עבודה עד קו חדרה ללא פיקוח אנושי, בהתאם לצורך ולפרק זמן מוגדר מראש. אלא שבא כוח המבקש עמד על כך כי תינתן למבקש האפשרות לצאת בכל יום עד לשעה 14:00 לצורך חיפוש עבודה. אני סבור כי בקשה זו אינה סבירה ואינה הולמת את תכליות המעצר וכי עמדת המשיבה מקלה עד מאוד עם המבקש ומתחשבת במצבו הכלכלי. פתיחת חלון באופן יומיומי לחיפוש עבודה אינו מתקבל על הדעת. ממילא לא נטען לסוג עבודה מסוים וכי לצורך איתור מקום עבודה מאותו הסוג נדרש המבקש לחפש עבודה במשך שעות ארוכות בכל יום.

לפני סיום ההחלטה ולנוכח עמדת המשיבה כמו גם לפי השיקולים הרלבנטיים לעניין, אני מחליט כי ככל שיבקש המבקש לצאת למקום עבודה מוגדר לשם ראיון עבודה או בחינת מקום עבודה, ללא פיקוח אנושי, יפנה לבית המשפט ואשקול היציאה בחיוב בהתאם למגבלות הקיימות כיום באשר לגבול הדרומי של יציאת המבקש.

בכפוף לאמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

המזכירות תעביר החלטה זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.